Ч. 277 Субота 11 (23) грудня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франкованї.

Рекламаціи неопечатанї вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Доповняючі курсы рôльничі.

Дня 19 с. м. вôдбуло ся засѣданє анкеты скликанои ц. к. краевою Радою шкôльною въ справѣ нарады надъ проектомъ заведеня доповняючихъ курсôвъ рôльничихъ. Нарадамъ проводивъ ц. к. Віцепрезидентъ краевои Рады шкôльнои, а брали въ нихъ участь крôмъ членôвъ Рады шкôльнои: ц. к. радникъ правительства п. Володиславъ Струшкевичъ, пос. Стан. Єнджейовичъ, референтъ справъ рôльничихъ у Выдѣлѣ краевôмъ Зыгм. Струсевичъ, директоръ студій рôльничихъ при краковскôмъ университетѣ дръ Ем. Ґодлевскій, професоръ школы рôльничои въ Дублянахъ дръ Романъ Вавникевичъ, учитель рôльництва при семинаріяхъ учительскихъ: дръ Йосифъ Олеськовъ, Ант. Ґлодзиньскій и дръ Мих. Коцюба та управитель низшои школы рôльничои въ Городенцѣ Романъ Бастґенъ.

Предсѣдатель заявивъ, що краєва Рада шкôльна не могла приступити до орґанізаціѣ доповняючихъ курсôвъ рôльничихъ, доки не зреформувала насамперѣдъ сѣльскихъ шкôлъ народныхъ. Теперь же коли въ школахъ народныхъ заведено вже новѣ пляны и книжки, єсть вже и пôдстава до образованя молодѣжи въ напрямѣ рôльничôмъ при помочи курсôвъ доповняючихъ. — Инспекторъ дръ Днѣстряньскій предложивъ вôдтакъ проектъ курсôвъ доповняючихъ, котрый вôдтакъ анкета ухвалила зъ малыми змѣнами въ слѣдуючôмъ змѣстѣ:

1) Въ силу арт. 4. и 12. закона краєвого зъ дня 2. лютого 1885 р. мають заводити ся постепенно доповняючі курсы рôльничі.

2) Курсы тѣ будуть сполученѣ зъ 4-клясовыми школами народными по селахъ и мѣсточкахъ зъ характеромъ рôльничимъ, при котрыхъ громада доставить потрѣбного огорода и поля та окремои салѣ шкôльнои, а будуть заложенѣ по можности по однôмъ въ кождôмъ окрузѣ шкôльнôмъ.

3) Задачею курсôвъ буде: розвивати на пôдставѣ вѣдомостей, здобутыхъ въ школѣ народнôй уздôбненє до званя рôльничого удѣлюванємъ найголовнѣйшихъ вѣдомостей зъ наукъ господарства сѣльского и практичными вправами та демонстраціями.

4) Теоретична наука буде тревати лишь вôдъ 1. жовтня до конця цвѣтня, а вправы и демонстраціи черезъ цѣлый рôкъ въ вымкою часу призначеного до пильныхъ робôтъ господарскихъ.

5) Наука теоретична буде трактувати ся на пôдставѣ маючои уложити ся книжки до читаня, а практична въ огородѣ и въ поли та також въ сусѣднихъ господарствахъ практичныхъ.

6) Курсъ буде тревати три роки, въ зимѣ по 10, а въ лѣтѣ по кôлька годинъ тыжднево на кождôмъ курсѣ.

7) Предметами науки на 1 курсѣ будуть вступнѣ науки зъ наукъ природничихъ; наука рôльництва и годôвлѣ худобы на 1 и 2 курсѣ; а на 3 курсѣ найголовнѣйшѣ засады господарства, засады товариствъ господарскихъ и законы, рахунки, ґеометрія и стилістика.

8) Учащати до школы буде мѣсцева молодѣжь, що скôнчила школу народну, а також и замѣсцева. Курсъ рôльничій заступить загальну доповняючу науку.

9) Науку господарства на курсахъ рôльничихъ будуть удѣляти учителѣ народнѣ образованѣ додатково практично въ низшихъ школахъ рôльничихъ и испытованѣ зъ господарства.

10) Учитель господарства буде заразомъ управителемъ школы народнои и сполученого зъ нею курсу.

Предсѣдатель замыкаючи засѣданє заявивъ, що Рада шкôльна думає теперь: 1) заняти ся уложенємъ и выданємъ книжки, зганои въ §. 5; 2) просити соймъ о кредитъ на выслане 10 учителѣвъ народныхъ на оденъ рôкъ до низшихъ шкôлъ рôльничихъ, котрѣ бы яко госпітанты брали участь въ теоретичнôй науцѣ и вправляли ся практично въ господарствѣ. Тымчасомъ означено бы школы, въ котрыхъ мають бути заведенѣ курсы. Тымъ способомъ розпочали ся бы курсы зъ початкомъ жовтня 1895 р.

Соймы краєвѣ.

Вô второкъ дня 20 с. м. вечеромъ вôдбуло ся на запрошенє Выдѣлу краєвого въ будынку соймовôмъ пôдъ проводомъ маршалка краєвого кн. Евстахія Санґушка засѣданє выбраного соймомъ краєвымъ комітету дораджаючого Выдѣлу краєвого для справъ фінансовыхъ. Присутными були крôмъ кн. Маршалка послы: Є. Екси. ґр. Ив. Тарновскій, ґр. Станіславъ Бадені, др. Тадей Скалковскій, и референтъ буджету краєвого, членъ Выдѣлу краєвого п. Тад Романовичъ. На тôмъ засѣданю предложивъ п. Романовичъ комбінаціи вôдносячі ся до буджету краєвого на 1894 р., при чôмъ представивъ можнôсть обниженя высоты додаткôвъ краєвыхъ до без-

3)

Дещо зъ исторіѣ
55-ого полку пѣхоты.

(Дальше).

У тôй завзятôй битвѣ офіциры и звычайнѣ вояки на перемоги старали ся дати доказъ своєи вôдваги и пожертвованя. Поручникъ баронъ Бавмъ ставувъ першій на окопахъ до борбы зъ ворогомъ, а офіциръ вôдъ піонірôвъ, пôдпоручникъ Зоненштайнъ при помочи своихъ людей, спокôйно усувавъ рôжнѣ перешкоды, покладенѣ ворогомъ на дорогахъ, хочь кулѣ градомъ сыпали ся на нихъ. Комендантъ баталіону пôдполковникъ Берґеръ бувъ раненый легко кулею, але вѣвъ дальше сей нападъ дуже обдумано, здобувъ три арматы и таки рѣшивъ битву. Зпомѣжь воякôвъ вызначили ся найбôльше фельдфебель Мариновскій и тамборъ Пінкасъ Перльмутеръ, котрый на передѣ своеи компаніѣ не зважавъ нѣ на кулѣ анѣ на баґнеты, тôлько безнастанно бубнивъ до штурму.

Ще постоявъ другій баталіонъ таборомъ кôлька днѣвъ коло Араду, а вôдтакъ заклікали его назадъ до Семигороду. По довгихъ, дуже тяжкихъ маршахъ, прийшовъ баталіонъ пôдъ конецъ грудня до Карльсбурґу. Зъ початкомъ сѣчня 1849 комендантъ корпусу фельдмаршалъ-поручникъ баронъ Пухнеръ зôбравъ частину свого корпусу коло мѣста Медіяшь. Тамъ пôшовъ и другій баталіонъ, тôлько десята компанія лишила ся для скрѣпленя залоги Карльсбурґа.

Дня 17 сѣчня прийшло до стрѣчи коло Секефальва. Противникъ бувъ дуже сильный и тому Австрійцѣ по довгôй борбѣ мусѣли таки уступити ся. Баталіонъ 55 полку заскрывавъ вôдвороть, причôмъ вôдзначивъ ся поручникъ баронъ Бавмъ и пôдпоручникъ Наглікъ своєю хоробростію. Капраль Дратъ зъ 12 компаніѣ зôбравъ собѣ 30 воякôвъ и ставувъ противъ цѣлои дивізіѣ гузарôвъ, що ихъ заатакувала. Знаменито вѣвъ вôнъ свою громадку и своєю неустрашимостію збавивъ не одному житє або волю.

Ледви чотири днѣ минули, а вже коло Германштаду неприятель, що хотѣвъ заняти сю столицю краю, напавъ знову сильно на Австрійцѣвъ. Бажаючи дуже програну битву пôдъ Секефальва направити блыскучою побѣдою, йшли они смѣло въ битву и по кôлькохъ годинахъ борбы побили противника на голову. Хоробрѣсть усѣхъ того дня була велика, та найхоробрѣйшимъ показавъ ся поручникъ Герле зъ полку 55-ого. Сей знаменитый офіцеръ провадивъ у тôмъ походѣ военнôмъ частину артилеріѣ, бо не було офіцирôвъ вôдъ артилеріѣ. Въ саму добру хвилю, коли середина въ убійчôмъ огни неприятельскихъ пушокъ почала хитати ся, покинувъ вôнъ зъ власнои охоты свое становище на лѣвôмъ крилѣ, пôдъѣхавъ зъ невиданою вôдвагою зъ шѣстьма пушками дуже близько до неприятельскои артилеріѣ и обстрѣлювавъ єѣ такъ добре и такъ сильно, що она зъ мѣсця на мѣсце мусѣла уступати ся, а вкôнци и зовсѣмъ забрала ся зъ побоєвища. Герле здобувъ притôмъ чотири арматы и кôлька возôвъ зъ амуніцією та зъ баґажами. За те все въ нагороду дôставъ лицарскій хрестъ ордеру Маріи Тересы.

Дня 22 сѣчня прийшовъ и першій баталіонъ до Германштаду и теперь кромѣ 10 компаніѣ, що остала ся въ крѣпости Карльсбурґъ, цѣлый полкъ бувъ разомъ. Зô злученыхъ одинайцяти компаній зложено три баталіоны и придѣлено ихъ до бриґады, котру провадивъ полковникъ баронъ Штутергаймъ зъ нашого полку. Фельдмаршалъ поручникъ баронъ Пухнеръ рѣшивъ ся теперь рушити зъ нападомъ противъ Мадярôвъ, що стояли коло Штольценбурґа и на се призначено день 24 сѣчня. Але сей нападъ не вдавъ ся, хочь и били ся цѣсарцѣ славно, бо колонна призначена до того, щобы зайти неприятеля зъ боку, зъ причины дуже злыхъ дорôгъ спôзнила ся и не могла прийти у вôдповѣдну хвилю.

Головна сила противника вôдôйшла до Сольногорода и тамъ 4 лютого прийшло до битвы. Неприятель зачавъ єѣ страшнымъ стрѣлянємъ зъ двайцяти пушокъ, що стояли схованѣ за насыпами зъ землѣ и дуже шкодили цѣсарцямъ, котрѣ чистымъ полемъ посували ся напередъ. Положенє ихъ було дуже грôзне, коли наразъ капітанъ Веверъ, комендантъ першого баталіону 55 полку, рѣшивъ ся выступити противъ неприятельскои середины и зъ баґнетами напасти на батеріѣ, що тамъ стояли. При звукахъ трубъ и бубнôвъ, та безнастан-

посередныхъ податкôвъ о три крайцарѣ. Комітетъ постановивъ дораджувати Выдѣлови краевому введене того зниженя. Помимо того буде ще результатъ на 1894 р. 130.000 зр. лѣпшій, якъ принято первѣстно въ конверсійнôмъ плянѣ фінансовôмъ.

Додатокъ краевый до податкôвъ безпосередныхъ внесено отже на 1894 р. въ Галичинѣ всхôднôй 65 крейцарôвъ вôдъ 1 зр. податкôвъ безпосередныхъ, а въ краковскôмъ княжествѣ зъ причины признаной Соймомъ пôльги въ наслѣдокъ конверсіѣ довгу индемнізаційного о 14 кр. менше або 51 крейцарôвъ.

Середъ теперѣшнои ситуаціѣ политичнои въ нашôй Монархіи мусить соймъ ческій зовсѣмъ природно звертати на себе увагу, отже й цѣкава есть рѣчь, яка буде проґрама роботъ того сойму. Politik доносить, що видні політики ческі конферували сими днями зъ президентомъ кабінету кн. Віндішґрецомъ и міністромъ фінансôвъ Пленеромъ, котрый задержить дотеперѣшный свôй мандатъ. Въ конференціяхъ тыхъ брали участь, крôмъ намѣстника и маршалка Чехъ, такожъ ґр. Ферд. Букоа и ґр. Шенборнъ. Коаліційне міністерство мае мабуть намѣрене, о скôлько можна уникати предкладаня проектôвъ, котрі могли бы дати нагоду до политичного заколоту. Длятого проєктъ трутнôвскій буде на разѣ вдержаный; внесена лишь буде справа утвореня новои репрезентаціѣ повѣтовои векельдорфскои. Але мабуть и при сѣй нагодѣ не обôйде ся безъ порушеня справы пунктацій угодовыхъ. Politik звертае при сѣй нагодѣ увагу на ту аномалію, що соймъ ческій буде вôдъ разу ухвалювати два буджеты на 1893 и 1894 р. Сесія того сойму мае потягнути ся черезъ пять недѣль.

Клюбъ ческихъ послôвъ моравского сойму выбравъ своимъ предсѣдателемъ дра Шрома, секретарями послôвъ Гульку и дра Пражака (сына), а квесторомъ Конделю. Клюбъ занявъ ся вôдтакъ выборами до комісій и ухваливъ внесеня и интерпеляціи, але не подавъ ихъ до вѣдомости. — Въ соймѣ критикувавъ пос. Жачекъ проґраму правительства, доказуючи, що она есть вымѣрена противъ рôвноправности а головно противъ Чехôвъ. Пос. Промберъ (лібералъ) вôдповѣвъ на то, що соймъ не мае права займати ся политикою.

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 13 грудня с. р. вôдбули ся у Львовѣ загальнѣ зборы товариства „Шкôльна Помôчь". Въ заступствѣ недужого ще головы товариства, о. Ивана Редкевича, вôдкрывъ зборы о. Олекс. Стефановичъ промовою, въ котрôй зазначивъ потѣшаючій розвôй и въ кождôмъ взглядѣ хосенну дѣяльнôсть выдѣлу товариства; внѣсъ вôдтакъ, щобы одному зъ найдѣяльнѣйшихъ членôвъ выдѣлу, п. Гр. Врецьонѣ, выразити подяку, а п. Теоф. Грушкевича запросити до дальшого веденя справъ загальныхъ зборôвъ. — Опôсля обнявъ проводъ зборôвъ п. Теоф. Грушкевичъ и запросивъ секретаря и касіера товариства до зданя справы зъ цѣлорôчнои дѣяльности уступаючого выдѣлу. Впередъ секретарь о. Вас. Навроцкій а вôдтакъ касієръ и Гр. Врецьона зложили повне справоздане зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу. Зъ сихъ справоздань показало ся, що загального доходу по день 1 (13) грудня с. р. товариство мало 610 зр. 36 кр., а выдаткôвъ 518 зр. 73 кр., та що вôдтакъ лишилось въ касѣ на бѣжучі потребы всего лишь 91 зр. 63 кр., котрі заразъ выслати треба за выготовлене части чоботъ.

Зелѣзный фондъ товариства зъ запису бл. п. о. Ем. Косака въ квотѣ 1.000 зр. побôльшивъ ся сего року о квоту 10 зр. черезъ ласкаве дароване одного удѣлу тов. „Народна Торговля" у Львовѣ Вп. о. Михаиловъ Гулою, парохомъ и почетн. крилошаниномъ въ Борщевѣ, за що загальнѣ зборы черезъ повстане выразили ему свою подяку.

На дохôдъ въ квотѣ 610 зр. 36 кр. вплынули головно отсѣ квоты: 1) зъ членьскихъ вкладокъ и жертвъ 251 зр. 80 кр.; 2) соймова запомога зъ 1892 р. 100 зр.; 3) запомога галицкои касы ощадности 100 зр.; 4) даръ Є. Ексц. Высокопреосв. Митрополита Сильвестра 10 зр; 5) даръ Всч. о. Волод. Садовского 50 зр.; 6) складка участникôвъ зборôвъ св. апост. Павла 15 зр; 7) складка и коляда питомцѣвъ-дякôвъ духовнои семинаріѣ у Львовѣ 10 зр. 30 кр.; 8) вôдсотки зъ Косакового фонду 40 зр.; 9) пушки въ Ставропигійскôй книгарни, въ робôтни п. Мих. Спожарского, въ консисторскôй канцеляріи и въ комнатѣ до спѣдань „Народнои Торговлѣ" дали 21 зр. 76 кр.; 10) зъ розпродажи книжокъ, дарованыхъ п. Омеляномъ Партецкимъ и другими 11 зр. 50 кр. — Всѣмъ симъ великодушнымъ добродѣямъ выражае выдѣлъ товариства прилюдно сердечну подяку.

Въ квоту 518·73 зр. входять слѣдуючі выдатки: 1) на книжки и приборы до писаня та науки 125·17 зр.; 2) на гуньки 177·60 зр.; 3) на обувь 164·50 зр.; 4) на одѣжь и приборы до шитя для дѣвчатъ 44·17 зр.; 4) на услугу и другі дрôбнѣ выдатки 7·29 зр.

Зборы ухвалили вôднести ся зъ просьбою до Выс. Рады шкôльнои краевои о даровѣ шкôльнѣ книжки для бѣдпои молодежи шкôльнои. Вôдтакъ ухвалено удатись зъ просьбою о грошевѣ запомоги до Совѣта Народного Дому, до товариства „Просвѣта", до Клюбу рускихъ жѣнокъ и взагалѣ до институцій, розпоряджаючихъ бôльшими капіталами; бо треба знати, що зъ основанемъ окремои рускои школы дѣвчатъ при ц. к. учительскôй семинаріи у Львовѣ побôльшила ся и дѣяльнôсть та опѣка тов. „Шкôльна Помôчь". Найбôльшои опѣки однакъ потребуе мѣска школа им. Маркіяна Шашкевича, котра не може чомусь розвинути ся хосенно, а котрою то школою опѣкуе ся такожъ тов. „Шкôльна Помôчь".

На внесене контрольнои комісіѣ, зложенои зъ о. Євг. Гузара и п. Ант. Хойнацкого, дали зборы абсолюторію уступаючому выдѣлови зъ его цѣлорôчнои дѣяльности касовои.

До нового выдѣлу на слѣдуючій рôкъ выбрані яко члены; 1) о. Олександеръ Стефановичъ, катихитъ учительскихъ семинарій; 2) п. Григорій Врецьона и 3) п. О. Гриневичъ учитель взôрцевои школы; 4) панъ Ґамота учитель мѣскои рускои школы им. Маркіяна Шашкевича; 5) панна Варвара Литиньска, учителька женьскои взôрцевои рускои школы при ц. к. женьскôй учительскôй семинаріи: заступниками выдѣловыхъ членôвъ выбранѣ; 1) п. Людомира Новицка, учителька женьскои взôрцевои школы при ц. к. учительскôй семинаріи и 2) п. Антоній Хойнацкій, книгарникъ въ Ставропигійскôмъ Институтѣ. До контрольнои комісіѣ выбрано: 1) о. Євгенія Гузара, настоятеля дѣвочого воспиталища СС. Василіянокъ у Львовѣ и 2) п. Михайла Спожарского, переплетника книжокъ и горожанина мѣста Львова. Новый выдѣлъ уконституовавъ ся въ сей спосôбъ, що выбравъ о. Олекс. Стефановича головою, п. Гр. Врецьону заступникомъ головы и касієромъ, п. О. Гриневича секретаремъ, п. Ивана Ґамоту бібліотекаремъ. Даючи Вп. Публицѣ отсе справоздане зъ цѣлорôчнои дѣяльности товариства Шкôльна Помôчь у Львовѣ, просить заразомъ новый выдѣлъ, щобы Высокоповажанѣ члены и Добродѣѣ сего товариства зволили ласкаво вôдносити

нôмъ громъ неприятельскихъ арматъ пôшли штурмуючі колонны того баталіону на ворога, а до нихъ прилучили ся радо поодинокі стрѣльцѣ зъ 2 баталіону. Неприятельскі кулѣ лѣтали мовъ градъ; дорога по розмоклôй земли була дуже трудна, а мимо того тѣ вôддѣлы ишли въ порядку и нѣ на хвилю не подались, такъ що противникъ не мôгъ на своимъ мѣсци встояти ся. Ще на 50 крокôвъ выстрѣливъ на штурмуючихъ картачами зъ пушокъ и старавъ ся вôдперти нашихъ, та вже було за пôзно. Середина неприятеля розбѣгла ся и се рѣшило победу надъ нимъ.

На иншôмъ мѣсци обсадивъ неприятель мѣсто Бросъ и тамъ дня 7. лютого рано прийшовъ полковникъ Штутергаймъ зъ першимъ и третимъ баталіономъ 55 ого полку. Не дожидаючи помочи, постановивъ вôнъ сейчасъ напасти. У сильнôмъ огни зъ арматъ уставили ся штурмуючі колонны и приступили подъ мѣсто такъ смѣло, що за однымъ замахомъ взяли его, а ворога прогнали. Притôмъ здобули двѣ арматы й взяли въ полонъ сто мужа. Богато було убитыхъ и раненыхъ по сторонѣ ворога. У тôмъ приступѣ вôдзначивъ ся передовсѣмъ поручникъ Каройловичъ; вôнъ ишовъ одною бôчною улицею й замѣтивъ, що неприятель хотѣвъ якъ разъ выстрѣлити зъ арматы. Разомъ зъ капраломъ Дубляньскимъ и инфантеристами Яремою, Готрою и Морозомъ прибѣгъ вôнъ тамъ, по короткôй борбѣ прогнавъ обслугу и забравъ арматy разомъ зъ пяти кôньми. Каройловичъ дôставъ ордеръ зелѣзнои короны 3. клясы. Инфантеристъ Морозъ, що проколовъ неприятельского вояка саме въ хвили, коли той хотѣвъ стрѣлити на поручника, одержавъ срѣбный медаль 1. клясы. А капраль Дубляньскій, инфантеристы Ярема и Готра дôстали въ нагороду срѣбнѣ медалѣ другои клясы.

Дня 8. лютого позволено вôдпочати воякамъ, дуже змученымъ тяжкими маршами и помарнѣлымъ вôдъ недостаточнои поживы. Тымчасомъ неприятель дôставъ значну помôчь зъ Угорщины и ждавъ готовъ до битвы коло Пѣсковъ на приходъ Австрійцѣвъ.

Дня 9. лютого вôдбула ся та битва, найстрашнѣйша въ цѣлôй зимовôй кампаніѣ. Якъ всюды такъ и ту дали випробуваному 55-ому полкови найтруднѣйшу задачу: здобути мôстъ на рѣцѣ Стрелѣ, котрого боронили вôддѣлы неприятельского войска. По кôлькохъ приступахъ, въ котрыхъ полкъ стративъ богато людей, бо моста дуже добре боронено, таки вкôнци здобувъ его. Въ тôй дуже непевнôй битвѣ неприятелѣ обступили пôдпоручника Мольда зъ 30 людьми зъ полку, перемогли ихъ и казали имъ зложити оружіе. Забувши военный звычай, що зъ раненымъ и безборонным не годить ся зле обходити ся, знущали ся они надъ Мольдомъ и хотѣли его власною фельдбіндою задушити. Якъ то побачивъ капраль Кохановскій, такожъ полоненый, розлютивъ ся и крикнувъ на своихъ товаришѣвъ: „За моимъ прикладомъ!", вырвавъ неприятельскому воякови карабинъ зъ рукъ, поваливъ нимъ одного угорского офіцера на землю, вырвавъ ему шаблю, подавъ еѣ Мольдови и сказавъ: „Нехай я згину, а вы вертайте до нашихъ!" Заохоченѣ вôдвагою товариша, пôшли всѣ полоненѣ за его прикладомъ, розбили сильнѣйшого въ трое противника и такъ выратували ся; однакъ вôсьмохъ зъ нихъ померло ту честною смертію. Пôдпоручникъ Мольдъ бувъ раненый и дуже втомленый по знущаню надъ нимъ, отже й не мôгъ дальше йти. Тогды Кохановскій взявъ Мольда на руки и по тонкôмъ ледѣ перенѣсъ его на правый бôкъ рѣки Стрелѣ, хоч за нимъ безнастанно летѣли неприятельскі кулѣ.

Въ тôй самъ часъ на иншôмъ мѣсци капраль Ґовронъ выратувавъ жите полковникови Штутергаймови, такъ, що баґнетомъ проколовъ вояка, котрый на кôлька крокôвъ вôдъ полковника вже збиравъ ся якъ разъ стрѣлити на него.

Кохановскій дôставъ золотый медаль, а Ґовронъ срѣбный 2. клясы. Крôмъ того за хоробрôсть у тôй битвѣ дôстали срѣбнѣ медалѣ 2. клясы фельдфебель Слоньскій, капраль Тицкій и инфантеристъ Нусимъ Фухсъ. Они вôдзначили ся передовсѣмъ при здобутю одной запряженои каноны и двохъ возôвъ повныхъ амуниціѣ.

Однакожъ цѣла хоробрôсть полку и его великі страты не принесли нѣякого хôсна, бо пôдъ конецъ битвы, такъ щасливои для цѣсарцѣвъ, не стало имъ амуниціѣ, черезъ що мусѣли вертати ся. Зъ полку згинули того дня 4 офіцеры и 42 вояковъ, а 7 офіцерôвъ и 136 вояковъ було раненыхъ.

Неприятель зôбравъ свою головну силу коло Медіяшь и тамъ его дня 3-го марця напали

ся до него зъ повнымъ довѣріємъ и надсылати великодушно свои лепты въ грошахъ и одежи на тѣ руки, на якѣ Имъ найвыгоднѣйше.

Вôдъ выдѣлу тов. Шкôльна Помôчь у Львовѣ.

Переглядъ політичный.

Послами на Соймъ краєвый выбранѣ зъ куріѣ бôльшихъ посѣлостей округа сяноцкого п. Ив. Слонецкій (на мѣсце пос. З. Козловского); зъ округа коломыйского ґр. Ст. Дѣдушицкій зъ Гвоздця старого (на мѣсце пок. ґр. Голыѣвского и др. Ник. Криштофовичъ (на мѣсце бар. Капріого).

Въ Раконицяхъ въ Чехахъ пôдложивъ якійсь невыслѣдженый доси злочинець дня 19 с. м. динамітъ пôдъ дôмъ адвоката дра Вольфа, и высадивъ у воздухъ цѣлый дôмъ. Щастемъ лишь стало ся, що нѣхто при тôмъ не згинувъ. Сконстатовано, що зъ тамошного маґазину украдено 32 кільоґрамôвъ динаміту. Вольфъ дôставъ бувъ письмо зъ погрозою, що коли не заплатить на ческу „Матицю шкôльну“ 300 зр., то єго убють. Въ Раницяхъ знайдено письмо, въ котрôмъ загрожено высадженемъ церкви у воздухъ на самъ Святый вечеръ. Въ мѣстѣ наставъ великій переполохъ.

Въ Бѣлградѣ розпочавъ ся процесъ противъ бувшихъ ліберальныхъ міністрôвъ зъ кабінету Авакумовича. Оборонцѣ поставили таку масу внесенъ и справъ формальныхъ, що предсѣдатель суду Бѣломарковичъ не мôгъ собѣ дати рады и мусѣвъ вôдложити цѣлу справу ажь до завтра. Процесъ потягне ся мабуть цѣлый мѣсяць.

Новинки.

Львôвъ дня 22 грудня.

— **Именованя.** Міністеръ рôльництва именувавъ Юл. Сѣчиньского ревідентомъ рах. при дирекціи дôбръ скарбовыхъ у Львовѣ; управителями лѣсôвъ и дôбръ: Евґ. Манера, Макс. Шишковского, Ант Сима и Кароля Хлипальского; асистентами лѣсництва елевôвъ: Алоизія Валенту, Вільг. Хрва, Кар. Печка, Бол. Пацулу и Вол. Зараньского; Антона Хрва для Ушвы, Оттона Біхнера для Сѣтницѣ и Юрія Мартинця для Рафайловы. — Перенѣсъ же люстратора Бол. Шишковского до Лисовиць, а управителѣвъ Осипа Петрі до Болехова, Вінк. Заячкôвского до Львова, Волод. Лѣсовского до Надвôрны, Алоизія Свободу до Рипянки, Єрон. Глѣбовицкого до Ославъ, Кароля Выробка до Станіславвиць и Ант. Покорного до Нагуєвичь. — Въ службѣ евіденціѣ катастру податку ґрунтового именовано Исидора Біндера, Льва Гакера, Вінк. Бартошиньского и Мавра Горна ґеометрами. — П. Кароль Лідль зôставъ комісаремъ повѣтовымъ.

— **На будову руского театру** на руки о. П. Погорецкого катихита въ Дрогобичи зложили пп.: Борковскій директоръ ґімназіи 4 зр. 50 кр., о. Цетнарскій 1 зр., проф Арндтъ 2 зр., Паславскій 1 зр., Шайдицкій 1 зр., Ґрумберґъ 50 кр., Глязаревичъ 2 зр., Блажовскій 1 зр, Візенберґъ, Куровецкій, Гурка, Маєръ и Кляйнъ по 50 кр., дръ Вольскій 40 кр, дръ Волернеръ 1 зр, дръ Фрухтманъ 1 зр., дръ Апфель 1 зр, дръ Тіґерманъ 1 зр, дръ Добушиньскій 60 кр, дръ Тавзенфельдъ 1 зр, дръ Розенбушъ 50 кр., дръ Ґелертеръ 50 кр., Грушкевичъ 60 кр., о. Ильницкій зъ Унятичь 50 кр., Ланьцуцка 50 кр., Калужняцка 50 кр., Онишкевичъ 1 зр, Ліберманъ 50 кр., Ольшаньска 50 кр., п. Крижановскій 1 зр., разомъ зъ дрôбными датками 30 зр. 40 кр. — П. Ос. Инґлеръ лікідаторъ тернопôльской касы ощадности жертвувавъ на нашъ театръ 20 зр.

— **На будову дому для товариства „Зоря“** жертвували пп: Чесникъ 25 кр., Пресвитеръ 50 кр., Н. Н. 60 кр. Н. Н. 40 кр., П. К. 50 кр., Н. І. 20 кр., Кôльчицкій Сильв. 1 зр., Марковъ Димитрій 1 зр., Малиновскій Ив. 50 кр., Н. Н. 15 кр., панѣ Сивулакова и Юлія Врецьонева по 1 зр., Н. Бачиньскій зъ Косова 2 зр., Л. Мѣйскій 30 кр., Йос. Годель 40 кр., Иваcѣвка 30 кр о. Конакевичъ 50 кр., Гладиловичъ 50 кр., Н. Н. 20 кр., Цеглиньскій 40 кр., зъ представленя урядженого Рускonароднымъ театромъ вплынуло 23 зр. 62 кр. – Всего вôдъ 20 грудня 1892 року **2050 зр. 47 кр.** — Сердечну подяку складаю именемъ товариства „Зоря“ – Василь Нагôрный, голова товариства.

— **Значна крадѣжь.** Въ ночи зъ 14 на 15 с. м. вломивъ ся якійсь незнаный доси злодѣй черезъ дверѣ до церкви въ Тучапахъ въ яворôвскôмъ повѣтѣ и вкравъ скарбону зъ сумою около 1600 зр. Яворôвска жандармерія слѣдить дуже пильно за злодѣємъ.

— **Замерзли.** На поляхъ Криницѣ въ дрогобицкôмъ повѣтѣ найдено замерзле тѣло жебрущои старушки 72-лѣтнои Равликôвскои, котра вертала въ ночи зъ Йосефсберґу. — Єлисавета Ольшевска, жѣнка господаря зъ Облязôвъ въ новосанчѣвскôмъ повѣтѣ замерзла въ лѣсѣ. Она була несповна розуму

– **Огнѣ.** На обшарѣ дворскôмъ въ Сорокахъ въ бучацкôмъ повѣтѣ згорѣвъ дôмъ и стайня Автера; шкода 600 зр. Неосторожне обходжене зъ огнемъ було причиною пожару. – Въ Глинянахъ въ незнанои доси причины выбухъ дня 7 с. м. огонь и спаливъ загороды Кулицкого, Балторовича, Галана, Вахуты, Маркевича, Гарбуза и Дячки. Шкода 5000 зр. була обезпечена на 3622 зр. — Въ Переволоцѣ на вікарôвцѣ згорѣли домы приходскѣ, вартости 1700 зр., обезпеченѣ на 500 зр. Причиною огню бувъ злый коминъ, коло котрого зложено солому. — Въ Рѣпинцяхъ такожь зъ причины злого комина згорѣвъ млынъ вартости 400 зр. — У Стецевѣ погорѣли Андрѣй и Илашь Курдисы и ихъ три сусѣды. Шкода 1456 зр., тôлько въ части обезпечена. Притôмъ Андрѣй Курдисъ тяжко попѣкъ ся. — Въ Лисятичахъ згорѣла стодола Михайла Иськова.

— **Нещаснѣ пригоды.** Дня 28 м. м. селянинъ Лесьо Гошовскій зъ Протѣсного вертавъ зъ Дверянка до дому въ станѣ нетверезôмъ, упавъ въ потôкъ, утопивъ ся и тамъ єго по чотирохъ дняхъ найшли. — Дня 5 с. м вечеромъ Василь Даньковъ зъ Борокъ малыхъ и єго своякъ Микола Ґелета везли дрова зъ лѣса до дому. Темно було и дороги не було добре видко. Черезъ то вôзъ перевернувъ ся и то такъ нещасливо, що Данькови зломивъ праву ногу нижше колѣна, а Ґелету таки на смерть убивъ, придушивши єго цѣлого. — Въ Рихличахъ убило пôдтяте дерево падаючи рубача Осипа Пецу, котрый не пильнувавъ ся. — Близько стації Плесьны робôтникъ Яцко Пирда упивши ся усѣвъ чи впавъ на шляхъ зелѣзницѣ и тамъ єго льокомотива перѣхала.

Зъ Американьскои Руси. Зъ послѣдного (6 ого) числа „Свободы“, що выходить въ Джерсі-Сіті, выймаємо отсѣ вѣсти: Въ Джерсі Сіті Русины заложили собѣ въ мѣсяци падолистѣ „політичный клюбъ“, перше того рода стоваришене руске въ Америцѣ. До того клюбу вступило, якъ на початокъ, досыть членовъ.— Въ Ню Йорку Русины заложили свое братство, до котрого вступило вôдъ разу около шѣстьдесять членовъ.— До Пітсбурґа въ Пенсільвенiи приѣхавъ дня 11 листопада о Амвросій Полянськiй (бувшій катихитъ ґімназіѣ дрогобицкои) въ супроводѣ о. Констанкевича зъ Шамокина. Другого дня, въ недѣлю, мавъ перше богослуженє въ наповненой народомъ церквѣ и проповѣдь руску. Русины въ Пітсбурґа ждали цѣлый рôкъ и чотири мѣсяцѣ на приѣздъ свого священика зъ Галичины. — Въ Юнкерсѣ и Трои наставъ бракъ роботы, то мѣжь нашими людьми робôтниками запанувала бѣда и богато ихъ розôйшло ся въ иншѣ околицѣ за роботою. — До Санъ-Франціска прибуло на однôмъ пароходѣ четверо „рускихъ людей“, що втекли зъ Сибиру. – Въ Оліфантъ померъ (забитый треномъ) Микола Дядикъ, чествый чоловѣкъ и щирый Русинъ, родомъ зъ села Ванеиного въ повѣтѣ горлицкôмъ. „Въ народнôмъ дѣлѣ — пише „Свобода“ — покôйный всюды бравъ живою участь и за руску справу бувъ бы давъ житє.“ Яко членъ братства оліфантского бувъ похороненый дуже величаво коштомъ того братства. Домовину вôдпровадили на кладовище рускѣ братства зъ двома рускими орхестрами, що пригравали жалобный маршъ рускій. Редакція „Свободы“ звѣщає своихъ читателѣвъ, що пôслала до „старого краю“ триста долярôвъ на всякѣ книжки на розпродажь для Русинôвъ въ Америцѣ

Австрійцѣ. Першій баталіонъ 55 полку дôставъ приказъ взяти приступомъ стромѣ горбы въ сѣй мѣсцевости, и славно выконавъ свою задачу: зъ трехъ мѣсць выперъ неприятеля такъ, що той вконци забравъ ся. Найзавзятѣйше била ся ту друга компанія пôдъ проводомъ поручника Ленчиньского, котрый дôставъ военный хрестъ заслуги.

Пôдчасъ коли австрійскій корпусъ на другій день по битвѣ спочивавъ, удало ся побитому, а непереслѣдуваному противникови зайти до мѣста Германштаду, котрого боронили тôлько малѣ вôддѣлы войска, и заняти сю столицю краю. Такимъ способомъ цѣлый зимовый походъ военный скôнчивъ ся некористно для Австрійцѣвъ, хочь они майже у всѣхъ битвахъ кули побѣдителями. Противникъ мôгъ теперь запомагати ся въ краю и збôльшати свою силу. А тымчасомъ Австрійцѣ, котрыхъ число значно поменшало, не мали кимъ заступити страченыхъ у битвахъ людей, терпѣли всяку нужду, а що найгôрше, не мали чимъ стрѣляти. Тому й мусѣли зъ тяжкимъ серцемъ уступити зъ сего краю, а дня 21 марця переступили границю Волощины.

Ажь у червни 1849 року рушивъ австрійскій корпусъ разомъ зъ однымъ московскимъ корпусомъ наново до Семигороду, щобы заняти сей край. Се и удало ся єму по кôлькохъ побѣдахъ.

Коли семигородскій корпусъ бувъ у Волощинѣ, крѣпости Карльсбурґу боронило 13 компаній. Ихъ облягавъ ворожій корпусъ ще вôдъ лютого, але они добре держали ся. Десята компанія 55 полку, котра належала до залоги, пôдъ проводомъ капітана Асбота, була дуже помôчна при оборонѣ крѣпости. И такъ 9 липня три разы сильнѣйшій противникъ напавъ на одно мѣсце; але компанія Асбота прогнала єго баґнетами зпомѣжь домôвъ та огородôвъ передмѣстя и запалила багато предметôвъ, що могли противника хоронити. Пôдчасъ того нападу компанiѣ капраль Кривый, фрайтеръ Дубина и инфантеристы Бундза, Мазаковскій и Цьвєгунъ пôдчасъ сильного огню зъ карабінôвъ вдерли ся черезъ стѣнку до одного дому, въ котрôмъ находили ся 2 офіцiры и 16 воякôвъ и взяли 1 офіцира и 12 воякôвъ въ неволю, а прочѣ утекли. Крôмъ того здобули они богато оружія и набоѣвъ та одинъ дуже важный списъ розказôвъ, въ котрôмъ вычитали, що Австрійцѣ разомъ зъ московскимъ корпусомъ увôйшли зновь до краю. Залозѣ крѣпости, котра доси не мала нѣякои вѣстки, додало се новои вôдваги. Капраль Кривый дôставъ золотый медаль, а єго чотири вôдважнѣ товаришѣ срѣбнѣ медалѣ 1 клясы.

Капраль Букса разомъ зъ инфантеристомъ Паламаремъ вырвали при тôмъ нападѣ зъ рукъ неприятеля капраля Боднарюка, смертельно раненого въ груди. Букса дôставъ за те золотый медаль, а ифантеристъ Паламарь, котрого при тôй нагодѣ тяжко ранили, срѣбный медаль 1 клясы.

(Дальше буде).

Телеграмы

Берно (моравске) 22 грудня. Соймъ вôдрочено ажь до 8 сѣчня.

Градець 22 грудня. У предприємця будовы въ Аннаберґъ украдено 15 кільоґрамôвъ динаміту.

Парижь 22 грудня. Рада громадска одержала листъ зъ погрозою, що анархісты высадять у воздухъ ратушь. Въ наслѣдокъ того заведено всякѣ мѣры осторожности.

Берлинъ 22 грудня. Розôйшла ся чутка, що нѣмецко-россійска угода розбила ся.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского; пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.